



บันทึกข้อความ

อธิการบดี
รับที่ ๔๘๘ วันที่ ๒๐ กพ ๒๕๕๕
รับที่ ๒๐ กพ ๒๕๕๕

ส่วนราชการ งานบริหารและธุรการ กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานอธิการบดี โทร.๓๑๓๑

ที่ ศธ ๐๔๑๒๓.๑.๓/๑๗๙

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร

เรียน อธิการบดี ผ่าน ผู้ช่วยอธิการบดี(อาจารย์ ดร.พิพิธสุดา ตั้งตะกูล)

เนื่องด้วยมีกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งประสบปัญหาในการแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับใด ซึ่งในการนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้มีการวินิจฉัยต่อความอันเป็นคุณต่อพนักงานมหาวิทยาลัยแล้ว ว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารได้ เนื่องจากมีกฎหมายเปิดช่องให้ดีความเพื่อให้เป็นไปตามเจตนาของตน ของเหตุผลที่ว่าปัจจุบันบุคลากรประจำสถาบันอุดมศึกษามีทั้งที่เป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรประจำพนักงานมหาวิทยาลัยมีแต่จะเพิ่มจำนวนขึ้น ในขณะที่บุคลากรประจำข้าราชการเพิ่มเรื่อยๆ ในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง การห้ามมิให้พนักงานมหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ย่อมจะเป็นอุปสรรคต่อการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัย และไม่สอดคล้องกับเจตนาของตน ของกฎหมาย พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นบุคลากรประจำของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาจึงสามารถดำรงตำแหน่งผู้บริหารได้ ดังรายละเอียดบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการเรื่อง เรื่อง เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์แบบท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายอนันต์ ยะวิชัย)

นิติกรชำนาญการพิเศษ รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

(อาจารย์ ดร.พิพิธสุดา ตั้งตะกูล)

ผู้ช่วยอธิการบดี

- อนุมัติ
 ทราบ/จัดดังเสนอ

- ๙๘

๒๐ กพ ๒๕๕๕

**บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์**

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๔/๑๗๐๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ได้หารือข้อกฎหมาย เรื่อง การแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง อธิการบดีสามารถแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้หรือไม่ และประเด็นที่สอง หากอธิการบดีไม่สามารถแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวไปแล้วโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มหาวิทยาลัยควรจะดำเนินการอย่างไร

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ มีเจตนาณณ์เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่สถาบันอุดมศึกษามีการจ้างพนักงานทดลองการบรรจุข้าราชการ จึงได้บัญญัติรองรับให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษานำมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ หรือตำแหน่งอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๖๕/๑ ได้ อย่างไรก็ตาม โดยที่มาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น จึงเห็นว่า ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า อธิการบดีต้องแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย อธิการบดีจึงไม่สามารถแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้ (เทียบเคียงจากบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง วาระการดำรงตำแหน่งคนบดี (เรื่องเสร็จที่ ๖๕๙/๒๕๕๐)) และประเด็นที่สอง เมื่อมีความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า อธิการบดีไม่สามารถแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่อธิการบดีได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวไปแล้ว จึงเป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มหาวิทยาลัยต้องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีตั้งแต่ว่า สำหรับการดำเนินการของผู้ช่วยอธิการบดีที่ได้กระทำไปแล้วนั้น แม้ปรากฏภายหลังว่าบุคคลนั้นขาดคุณสมบัติหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ต้องพ้นจากตำแหน่ง แต่การพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงการดำเนินการใดที่ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ ตามนัยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชครินทร์ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว เที่นว่า มาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ได้บัญญัติให้อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ซึ่งในขณะที่พระราชบัญญัติตั้งกล่าวไว้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ นั้น บุคลากรส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยมีเพียงผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ต่อมาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติใหม่ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเป็นบุคลากรประจำของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นอีกประเภทหนึ่งเป็นการทดแทน อัตรากำลังข้าราชการพลเรือนตามนโยบายของรัฐ และเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในอนาคต ขณะที่บุคลากรประจำข้าราชการของมหาวิทยาลัยมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งข้าราชการพลเรือนที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจไม่มีข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถและทักษะทางวิชาชีพบางด้าน เช่น ด้านกฎหมาย ด้านวิศวกรรม และด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นมาช่วยในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และหากจะตีความมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะทำให้กฎหมายมาตราดังกล่าวไม่สามารถบังคับใช้ได้ในอนาคต เนื่องจากไม่มีข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ที่จะสามารถแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยอธิการบดีได้อีกด้วย อย่างไรก็ได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชครินทร์ได้ศึกษาความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในกรณีของมหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง การดำเนินการดังนี้ รองคณบดี (เรื่องเสร็จที่ ๑๘๙/๒๕๕๐) ที่เห็นว่าสามารถแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นรองคณบดีได้แม้ว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ จะกำหนดให้แต่งตั้งรองคณบดีจากข้าราชการเช่นเดียวกัน ซึ่งความเห็นดังกล่าวแตกต่างจากความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชครินทร์ จึงขอหารือว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏราชครินทร์สามารถแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ราชบุรี โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)
และมหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๕ วรรคสาม^๙
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

“มาตรา ๑๙ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีดังต่อไปนี้

ໆລາ ດັບກຳນົດ

- (ข) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

 - (๑) อธิการบดี
 - (๒) รองอธิการบดี
 - (๓) คณบดี
 - (๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออ่ายอ่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดี
 - (๕) ผู้ช่วยอธิการบดี
 - (๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออ่ายอ่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดี
 - (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกองทัพที่เรียกชื่ออ่ายอ่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองทัพที่ ก.พ.อ. กำหนด
 - (๘) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

၇၈၁ ၇၈၂

(มีต่อหน้าถัดไป)

โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๕) เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น และมาตรา ๓๒ วรรคสอง^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติให้อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่สถาบันอุดมศึกษาได้จ้างพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาทดแทนการบรรจุข้าราชการ โดยมาตรา ๖๕/๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ ได้ เมื่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวได้มีการรองรับสถานะของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไว้ในกรณีการดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาจึงสามารถดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารได้

อนึ่ง สำหรับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) กรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ในเรื่องเรื่องที่ ๖๕/๒๕๕๐^๓ ที่ได้ให้ความเห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของคณบดีว่าต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งแตกต่างจากตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีที่มาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีที่เกี่ยยวข้องด้วยการแล้วจึงสามารถดำรงตำแหน่งคณบดี

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

ฯลฯ	ฯลฯ
มาตรา ๓๒	ฯลฯ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และให้อธิการบดีมีอำนาจจดถนนผู้ช่วยอธิการบดีได้

ฯลฯ	ฯลฯ
มาตรา ๖๕/๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ หรือตำแหน่งอื่นใดตามที่กำหนดได้ในข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาที่ออกตามมาตรา ๖๕/๑ ได้	

ในการนี้ที่มีการแต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๙ (๖) ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นมีอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดหน่วยงานนั้น

ตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งได้บังคับบัญชาข้าราชการและพนักงานในส่วนราชการหรือส่วนงานใด ในฐานะใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภากลับอุดมศึกษากำหนด

“บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง วาระการดำรงตำแหน่งคณบดี ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๔๒๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขธงการคณรัฐมนตรี

ต่อไปจังควรจะได้ ซึ่งเป็นความเห็นที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำมาปรับใช้ในการตอบข้อหารือของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เห็นว่า ความเห็นในกรณีนี้แตกต่างจากข้อหารือของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และการให้ความเห็นดังกล่าวนั้นมีได้มีนัยว่าการแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีต้องแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น เพราะจะต้องตีความความเห็นดังกล่าวให้สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) กรณีมหาวิทยาลัยศิลปากร ในเรื่องเลขที่ ๑๘๙/๒๕๕๐^๕ ด้วย โดยในกรณีของมหาวิทยาลัยศิลปากรนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้ให้ความเห็นว่า เมื่อบุคลากรประจำของมหาวิทยาลัยศิลปากรมีทั้งผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนและพนักงานมหาวิทยาลัย และบุคลากรประจำพนักงานมหาวิทยาลัยมีแต่จะเพิ่มจำนวนขึ้น ในขณะที่บุคลากรประจำของมหาวิทยาลัย มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง การห้ามมิให้พนักงานมหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งผู้บริหารย่อมจะเป็นอุปสรรคต่อการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นบุคลากรประจำของมหาวิทยาลัยศิลปากรจึงสามารถดำรงตำแหน่งผู้บริหารได้ เมื่อกรณีปัญหาตามข้อหารือของมหาวิทยาลัยและไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย กับกรณีของมหาวิทยาลัยศิลปากร จึงต้องตีความให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ประกอบกับเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขึ้นใช้บังคับในเวลาต่อมา กรณียังต้องตีความให้เป็นเช่นนั้นเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติตั้งแต่ที่ประسังจะให้บุคลากรภายในของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นข้าราชการพลเรือน และพนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิ์ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ได้ด้วย ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จึงสามารถแต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง^๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๗ และตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัย ราชภัฏราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้

(นายอัชพร จากรุจินดา)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

^๕ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำรงตำแหน่งรองคณบดี ส่งพร้อมหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๙๐๕ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น